

[Henning Nielsen]

med markere sig som et fint fiskevandsområde, naturligvis først og fremmest til gavn for befolkningen og dem, der ønsker at fiske, men også sådan, at det vil trække i tusindvis af nye turister til Danmark.

Tiden indtil 1. januar 1993 må fiskeriministerne bruge til at sætte en virkelig oplysningskampagne i gang om fisketegn. Det er meget vigtigt, at både borgere og turister får forståelse for, at formålet er at sikre midler til udsætning. Det har man gjort klart i Norge med sin fisketrykksafgift, som man kalder den deroppe, og det kan vi selvfølgelig også gøre her i Danmark.

Fischer (KF):

For nogle år siden talte man herhjemme meget om begrebet Forbudssverige, vel underforstået, at sådan skulle Danmark i hvert fald ikke blive, men hvis et flertal om lidt vedtager det foreliggende lovforslag, vil vi fra 1. januar 1993 være i den situation, at mens vore svenske kolleger fortsat frit kan fiske, kan danske lystfiskere kun tage ud i Øresund med deres fiskestang, hvis de er udstyret med et fisketegn, fordi netop Sverige ikke har forbud mod fiskeri i saltvand, mens vi nu får det, og vi kan måske komme til at opleve den situation, at danskere tager på grupperejse til Helsingborg for frit at kunne tage ud og fiske i Øresund. Det er den paradoksale situation, vi vil befinde os i, og som vi ikke skal være glade for. Den understreger, at der her er tale om et indgreb i århundreders ret til frit at kaste snøren ud fra de danske kyster, og at dette lovforslag er et indgreb i en frihedsrettighed, som altid har eksisteret, er for mig den største anstødssten.

Hertil kommer den kendsgerning, at fiskeri i saltvand med stang og snøre næppe har nogen indvirkning på fiskebestanden, for stort set alle de fisk, der hales om bord af lystfiskerne på lystfiskerfartøjerne, er torsk og sild, og mængderne er helt minimale i forhold til erhvervsfiskeriets. Skulle det lykkes i det tidlige forår fra molen i Helsingør at hale en vilter hornfisk i land, kan vi så tilmed konstatere, at det ikke er en fisk, der er en del af den normale danske fiskebestand, men en kortvarig gæst, hvilket også understreger det uheldige i det; så argumentet for, at det skulle belaste fiskebestanden, holder ikke.

Ved andenbehandlingen af dette lovforslag blev der holdt nogle taler. Det er sjældent, jeg er enig med hr. Pelle Voigt herinde, men jeg vil sige, at det var en god tale, hr. Pelle Voigt holdt. Den understregede det principielle aspekt i denne sag, nemlig at det siden oldtiden har været frit at fiske fra de danske kyster, og det mener jeg ligesom hr. Pelle Voigt at det fortsat bør være; det er ikke en sag, som staten skal blande sig i.

Så selv om jeg ligesom forslagsstillerne naturligvis er optaget af fiskepleje og af, at vi har en god fiskebestand, kan jeg ikke se, at der er argumenter for, at vi skulle lægge den begrænsning på fiskeriet i salte vande.

Konklusionen for den konservative folketingsgruppe er derfor klar: Vi stemmer imod lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg må virkelig udtale min beundring for hr. Fischers evne til at bringe denne sag, som er vigtig, men dog lille af omfang, op i det plan, at han taler om århundreders nedarvede frihedsrettigheder.

Man har også i århundreder kunnet køre på veje i Danmark, uden at man skulle holde for rødt lys og køre i højre side, uden at der var noget, der hed vigepligt, osv., og sådan kunne vi på næsten alle det praktiske menneskelivs områder fortælle om noget, der i hr. Fischers oldefars tid var helt anderledes end i dag, men som hr. Fischer og hans parti har vedtaget masser af regulerende love om, fordi det er blevet nødvendigt. Det er den ene korte bemærkning til hr. Fischers indlæg.

Den andet er om dette med forbud. Jeg må altså gøre opmærksom på, at forbud drejer sig om noget, man ikke må, hvorimod noget, man giver noget for, altså er noget, man gerne må. Det er altså stort set det modsatte. Der er ikke meget, hr. Fischer kan opnå i dette land uden at betale et eller andet for det – ikke engang frisk luft; det skal jeg komme tilbage til i mit ordførerindlæg – men denne bemærkning var aktualiseret af hr. Fischers vilde overdramatisering af principperne i denne lov.

(Kort bemærkning).

Risgaard Knudsen (S):